

In 'Father' laat Michal zijn 2-jarige dochtertje in de auto achter – een **hartverscheurende film**, die toch behapbaar is.

Father

Drama

Regie

Tereza Nvotová

Met

Milan Ondřík

102 min.,

in 32 zalen.

De kijker voelt onherroepelijk empathie voor Michal, een geweldige rol van Milan Ondřík.

Het zijn nieuwsberichtjes waar je liever langs leest, die over kinderen die worden achtergelaten in snikhete auto's en vervolgens sterven. Krankzinnig, denk je hooguit. Hoe kun je je kind vergeten? En dóór.

Het Slowaakse *Father* dwingt de kijker zich het onvoorstelbare voor te stellen en laat zien dat het iedereen kan overkomen. Ook een liefhebbende vader als Michal, met zijn designhuis, geweldige relatie en zijn poppige blonde dochtertje, met wie hij in de auto nog 'als je blij bent en je weet het' zingt.

Voor wie weet waar *Father* over gaat, zijn zowel die eerste scènes van huiselijk geluk als die op kantoor bijna ondragelijk. Terwijl Michal doorsnee werkdagen doet, legt schrijver en regisseur Tereza Nvotová er het geluid van een hartslag onder, die versnelt en dan wegsterft. 'Ik heb haar vermoord!', schreeuwt Michal als hij aan het einde van de zweterige dag zijn levenloze 2-jarige in het autozitje aantreft.

Hoe kun je dit jezelf ooit vergeven? Er is zoiets als het 'Forgotten

Baby Syndrom', leert Michal tijdens een slapeloze nacht googelen. Een soort black-out. Tragisch toeval. Maar een rationele verklaring neemt het 'ik heb mijn kind vermoord'-gevoel niet weg. Ook niet bij zijn vrouw en zijn omgeving.

En de kijker? Die krijgt van Nvotová de ruimte om zelf een plek te vinden tussen emotie en ratio. Wel maakt ze het onmogelijk om géén empathie te voelen voor Michal. Met het nadrukkelijke, fraaie camerawerk kiest ze voor zijn oogpunt; als hij dissocieert, zweeft ook het beeld omhoog. Lucht.

Knap weet ze de balans te bewaren bij een onderwerp zo precair als dit: het is hartverscheurend, maar blijft behapbaar. Hier en daar lichtpuntjes, geen sensatie. Het enige moment dat je het geschonden lichaampje ziet, is op een scherm tijdens een rechtszitting. Zo gefilmd dat je kúnt kijken – en dat waarschijnlijk ook doet – maar het hoeft niet.

In *Father* is er een leven voor en na, en het subjectieve scenario maakt knap duidelijk hoe het bestaan van Michal in losse brokken uiteen is gevallen. Er zijn gebeurtenissen die wel en niet blijven hangen in een hoofd vol mist. Acteur Milan Ondřík is geweldig – hij transformeert van zorgeloze echtgenoot tot gebroken man; de lijnen in zijn gezicht lijken zelfs dieper.

Hoe dan verder? Die vraag blijft boven de film hangen. Er is natuurlijk ook geen antwoord op – waarmee het wat gemakzuchtige einde Nvotová is vergeven.

Floortje Smit

✓ K 6/5